Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 513 van 24 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **Ten kantore bij advocaat V. SURMONT**
Kortrijksesteenweg 406
8530 HARELBEKE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 14 september 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 3 september 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. SURMONT die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden akte luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING
Bevel om het grondgebied te verlaten
Aan de Heer, die verklaart te heten(1):
Naam: D. A.
Voornaam: N.
Geboortedatum: (…) 1993
Geboorteplaats: (…)
Nationaliteit: Algerije

Gekend in de gevangenis als zijnde Z. M., geboren 29.07.2000.
ALIAS: D. A. N., geboren te (…) op (…) 1993, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2004, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2004, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2000, onderdaan van Algerije; N. A. N., geboren op (…) 1993, onderdaan van Algerije; N. D., geboren op (…) 2000, nationaliteit onbepaald; Z. M., geboren op (…) 2003, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2002, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2001, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2002, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2000, onderdaan van Algerije.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet zij/hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.
Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, inbreuk op de wetgeving inzake drugs, verdovende middelen-onwettig bezit, vreemdelingen-onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk. Feiten waarvoor hij op 27.07.2023 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Namen tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel 1 jaar. Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene zich op 13.02.2023 schuldig maakte aan diefstal van een gsm toestel ten nadele van P.C. alsook voedingsmiddelen ten nadele van SA Match. Ook blijkt dat hij op 21.04.2023 zich schuldig maakte aan de invoer, aanmaak, vervoer, teelt en het bezit van verdovende middelen nl. cannabis. Het telen van drugs is een verwerpelijke doch aanlokkelijke manier om geld te verdienen omwille van het grote en gemakkelijk geldgewin, dit echter ten koste van de volksgezondheid. Bij drugsteelt wordt door de dader niet in het minst acht geslagen op de rampzalige gevolgen ervan voor de fysieke en psychische gezondheid van de overwegend jeugdige afnemers wat wijst op een gevaarlijke antisociale mentaliteit waardoor de openbare veiligheid ernstig in het gedrang worden gebracht. De grote geldstromen en vele randcriminaliteit die veelal gepaard gaan met dergelijke activiteiten ontwrichten bovendien de reguliere economie en het algemene veiligheidsgevoel, waardoor de openbare veiligheid in het gedrang komt. Het gevaar op recidive is duidelijk aanwezig nu dergelijke feiten enkel te verklaren zijn als ingegeven door de zucht naar snel geldgewin en de betrokkene in een precaire financiële toestand lijkt te verkeren.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, met gebruik of vertoon van wapens, verboden wapen -fabricatie, verkoop, invoer, dragen, vreemdelingen onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk. Feiten waarvoor hij op 18.03.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Charleroi tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar.
Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene te Gosselies op 22.12.2023 zich schuldig maakte aan diefstal met geweld. Zo blijkt hij drager te zijn van een pennemes toen hij een jas had gestolene bij Intersport te Gosselies. De feiten getuigen van een gevaarlijke geestesgesteldheid, een manifest gebrek aan respect voor de eigendom van derden evenals een gebrek aan normbesef, waartegen de maatschappij dient te worden beschermd. Het plegen van vermogensdelicten zorgt onmiskenbaar voor een onveiligheidsgevoel bij de bevolking in het algemeen en bij de slachtoffers in het bijzonder. Een dergelijke attitude wijst op een gevaarlijke antisociale handelswijze van de betrokkene ingegeven om op een gemakkelijke wijze aan geld te geraken en zo in zijn onderhoud te kunnen voorzien, gelet op het feit dat de betrokkene over geen enkele officiële bron van inkomsten beschikt. In deze omstandigheden levert de betrokkene een manifest gevaar op voor de openbare orde.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan belaging, drager, zonder wettige redenen van een vuurwapen. Feiten waarvoor hij op 19.06.2026 werd veroordeled door de correctionele rechtbank van Namen tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar.
Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene te Namen op 16.08.2023 een persoon heeft lastiggevallen. Op deze dag verschijnt er in ene bepaalde groep op facebook een bericht waaruit blijkt dat hij alle vrouw na riep die hem passeerden. Een patrouille begeeft zich naar het park Marie-Louise voor observatie van eerder gemelde feiten. Een vrouwelijke agente, in burger outfit, wandelt voorbij de betrokkene en wordt aangesproken door betrokkene , die vastbesloten lijkt om haar naast zich te laten zitten. Hij pakt haar hand vast en volgt haar. Zo blijkt betrokkene in het bezit te zijn van een vergrendelbaar mes. Dit blijkt uit de vaststellingen en de verklaringen van de politieagente in burger.
De benaming "verboden wapen" alleen al maakt duidelijk dat de wetgever de aanwezigheid van dergelijke wapens in onze maatschappij niet aanvaardt. De redenen daarvoor zijn evident, namelijk voorkomen dat daarvan op ongepaste wijze gebruik zou worden gemaakt en dat er slachtoffers zouden vallen. De betrokkene moet zich als deelnemer aan onze maatschappij uiteraard houden aan dit wettelijk verbod.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

De betrokkene werd op 28.08.2026 gesproken door de terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zijn administratieve toestand werd hem toegelicht. Hij werd eerder al eens gesproken op 23.01.2026 en wenste enkele aanpassingen te doen m.b.t. zijn eerder hoorrecht. Zo verklaarde hij niet in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en dat zich zich in Frankrijk bevinden meer bepaald Parijs.
Verder geeft hij aan kinderen (een tweeling) in Frankrijk te hebben dewelke zijn naam zouden dragen. Hij kon zich echter niet hun geboortedata, adres en sinds wanneer hij er nog contact mee had herinneren. Hij geeft aan dat het zijn oom in Frankrijk is die zorgt voor de kinderen alhoewel de moeder van de kinderen ook in Parijs verblijft. Hij geeft verder nog aan niet te willen terugkeren naar Algerije omdat hij daar niks meer heeft maar dat hij wel wil terugkeren naar Frankrijk nabij zijn kinderen. Er werd hem duidelijk gemaakt dat hij niet beschikt over een geldig verblijf in Frankrijk en dus een terugkeer niet mogelijk is .Het staat betrokkene vrij om zich na zijn terugkeer naar Algerije zicht trachten in regel te stellen om zijn kinderen te vervoegen in Frankrijk. Wanner hij hierin slaagt, zal hij kunnen terugkeren naar Frankrijk.
Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling
in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

 Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
Er is een risico op onderduiken in hoofde van betrokkene: (minstens één motivatie aanduiden EN dit motiveren in feite!)

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.
Betrokkene beweert sinds 2020 in België te verblijven (zie hoorrecht van 26.01.2026).
Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.
2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.
D. A. N., geboren te (…) op (…) 1993, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2004, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2004, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2000, onderdaan van Algerije; N. A. N., geboren op (…) 1993, onderdaan van Algerije; N. D., geboren op (…) 2000, nationaliteit onbepaald; Z. M., geboren op (…) 2003, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2002, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2001, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2002, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2000, onderdaan van Algerije.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.
8° Betrokkene heeft in het Rijk of in andere lidstaten meerdere verzoeken tot internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing.
Op 18.03.2024 werd hem een beslissing tot overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat (Duitsland) ter kennis gebracht. Op 04.05.2023 werd een akkoord tot overname bekomen op grond van artikel 18.1 (b). Ondertussen is dit akkoord verstreken en is een overname niet meer mogelijk.

 Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.
Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, inbreuk op de wetgeving inzake drugs, verdovende middelen-onwettig bezit, vreemdelingen-onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk. Feiten waarvoor hij op 27.07.2023 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Namen tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel 1 jaar. Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene zich op 13.02.2023 schuldig maakte aan diefstal van een gsm toestel ten nadele van P.C. alsook voedingsmiddelen ten nadele van SA Match. Ook blijkt dat hij op 21.04.2023 zich schuldig maakte aan de invoer, aanmaak, vervoer, teelt en het bezit van verdovende middelen nl. cannabis. Het telen van drugs is een verwerpelijke doch aanlokkelijke manier om geld te verdienen omwille van het grote en gemakkelijk geldgewin, dit echter ten koste van de volksgezondheid. Bij drugsteelt wordt door de dader niet in het minst acht geslagen op de rampzalige gevolgen ervan voor de fysieke en psychische gezondheid van de overwegend jeugdige afnemers wat wijst op een gevaarlijke antisociale mentaliteit waardoor de openbare veiligheid ernstig in het gedrang worden gebracht. De grote geldstromen en vele randcriminaliteit die veelal gepaard gaan met dergelijke activiteiten ontwrichten bovendien de reguliere economie en het algemene veiligheidsgevoel, waardoor de openbare veiligheid in het gedrang komt. Het gevaar op recidive is duidelijk aanwezig nu dergelijke feiten enkel te verklaren zijn als ingegeven door de zucht naar snel geldgewin en de betrokkene in een precaire financiële toestand lijkt te verkeren.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, met gebruik of vertoon van wapens, verboden wapen -fabricatie, verkoop, invoer, dragen, vreemdelingen onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk. Feiten waarvoor hij op 18.03.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Charleroi tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar.
Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene te Gosselies op 22.12.2023 zich schuldig maakte aan diefstal met geweld. Zo blijkt hij drager te zijn van een pennemes toen hij een jas had gestolene bij Intersport te Gosselies. De feiten getuigen van een gevaarlijke geestesgesteldheid, een manifest gebrek aan respect voor de eigendom van derden evenals een gebrek aan normbesef, waartegen de maatschappij dient te worden beschermd. Het plegen van vermogensdelicten zorgt onmiskenbaar voor een onveiligheidsgevoel bij de bevolking in het algemeen en bij de slachtoffers in het bijzonder. Een dergelijke attitude wijst op een gevaarlijke antisociale handelswijze van de betrokkene ingegeven om op een gemakkelijke wijze aan geld te geraken en zo in zijn onderhoud te kunnen voorzien, gelet op het feit dat de betrokkene over geen enkele officiële bron van inkomsten beschikt. In deze omstandigheden levert de betrokkene een manifest gevaar op voor de openbare orde.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan belaging, drager, zonder wettige redenen van een vuurwapen. Feiten waarvoor hij op 19.06.2026 werd veroordeled door de correctionele rechtbank van Namen tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar.
Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene te Namen op 16.08.2023 een persoon heeft lastiggevallen. Op deze dag verschijnt er in ene bepaalde groep op facebook een bericht waaruit blijkt dat hij alle vrouw na riep die hem passeerden. Een patrouille begeeft zich naar het park Marie-Louise voor observatie van eerder gemelde feiten. Een vrouwelijke agente, in burger outfit, wandelt voorbij de betrokkene en wordt aangesproken door betrokkene , die vastbesloten lijkt om haar naast zich te laten zitten. Hij pakt haar hand vast en volgt haar. Zo blijkt betrokkene in het bezit te zijn van een vergrendelbaar mes. Dit blijkt uit de vaststellingen en de verklaringen van de politieagente in burger.
De benaming "verboden wapen" alleen al maakt duidelijk dat de wetgever de aanwezigheid van dergelijke wapens in onze maatschappij niet aanvaardt. De redenen daarvoor zijn evident, namelijk voorkomen dat daarvan op ongepaste wijze gebruik zou worden gemaakt en dat er slachtoffers zouden vallen. De betrokkene moet zich als deelnemer aan onze maatschappij uiteraard houden aan dit wettelijk verbod.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen2 om de volgende redenen:

Betrokkene wordt door zijn gedrag geacht de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden, zie motivatie artikel 7, alinea 1, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:
Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Artikel 3 EVRM
Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijnr terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.
Betrokkene beweert sinds 2020 in België te verblijven (zie hoorrecht van 26.01.2026).
Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.
D. A. N., geboren te (…) op (…) 1993, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2004, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2004, onderdaan van Algerije; M. Z., geboren op (…) 2000, onderdaan van Algerije; N. A. N., geboren op (…) 1993, onderdaan van Algerije; N. D., geboren op (…) 2000, nationaliteit onbepaald; Z. M., geboren op (…) 2003, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2002, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2001, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2002, onderdaan van Algerije; Z. M., geboren op (…) 2000, onderdaan van Algerije.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.
8° Betrokkene heeft in het Rijk of in andere lidstaten meerdere verzoeken tot internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing.
Op 18.03.2024 werd hem een beslissing tot overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat (Duitsland) ter kennis gebracht. Op 04.05.2023 werd een akkoord tot overname bekomen op grond van artikel 18.1 (b). Ondertussen is dit akkoord verstreken en is een overname niet meer mogelijk.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet hij worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in bezit is van aan geldig reisdocument op het moment van zijn/haar arrestatie, is het noodzakelijk hem/haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

De administratieve beslissing tot vasthouding in toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt uitvoerbaar op het ogenblik dat het directoraat-generaal Penitentiaire inrichtingen betrokkene ter beschikking

stelt van de Dienst Vreemdelingenzaken met het oog op de verwijdering of de overbrenging naar een gesloten centrum."

2. Betreffende de ontvankelijkheid, de urgente procedure en de rechtspleging

2.1. Onder het kopje "*Met betrekking tot de urgentie",* die door verweerder niet wordt betwist, ontwaart de Raad in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep *ratione temporis*. Verweerder wijst erop dat verzoeker "*reeds meerdere malen het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel waardoor de termijn voor het instellen van voorliggende procedure 5 dagen bedraagt, conform artikel 2.15, § 3, 1°, a), van de RVV-wet (...)".*

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat uit de lectuur van de bestreden akte onmogelijk kan worden opgemaakt dat voordat de bijlage 13*septies* werd getroffen, er reeds eerder een terugdrijvings-terugkeer-of verwijderingsbesluit jegens verzoeker werd getroffen in de zin van artikel 2.15, § 3, 1°, a), van de RvV-wet. Nergens in de bestreden akte wordt gewag gemaakt van een dergelijke maatregel die in het verleden getroffen werd jegens verzoeker, wat verweerder ter terechtzitting ook bevestigt. Bijgevolg was de advocaat van verzoeker zonder het administratief dossier niet in staat te achterhalen dat er reeds eerder een dergelijke maatregel jegens verzoeker werd genomen en dat hij binnen de vijf dagen na de kennisgeving van de bestreden akte een beroep diende in te stellen. Verzoeker heeft overigens ook nooit eerder een beroep ingediend tegen een dergelijke maatregel zodat het ook niet bleek uit de databank van de Raad.

Vermits de bestreden akte op 3 september 2026 aan verzoeker ter kennis werd gebracht en verzoekers raadsman op lezing van de bestreden akte er vermocht van uit te gaan dat hij een beroepstermijn had van tien dagen zoals voorzien in artikel 2.15, §2, eerste lid, 2°, c) van de RvV-wet was maandag 14 september 2026, de dag waarop het beroep per J-box werd ingediend, de laatste nuttige dag om onderhavig beroep tijdig in te leiden.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid *ratione temporis* wordt dan ook verworpen zoals reeds werd meegedeeld ter terechtzitting. Verweerder betwist het voorgaande niet dat reeds werd uiteengezet ter terechtzitting maar hield mordicus vast aan de exceptie om een reden die nader toegelicht werd.

2.2. Ambtshalve moet worden vastgesteld dat het beroep, in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding die besloten ligt in de bestreden akte, onontvankelijk is, nu de Raad geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van kritiek gericht tegen deze beslissing. Overeenkomstig artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is de beslissing tot vrijheidsberoving enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank.

2.3. Het beroep betreft een beroep tegen een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit. Overeenkomstig artikel 2.28, §1, eerste lid, 2° van de RvV-wet is de urgente procedure van toepassing.
Overeenkomstig artikel 2.31, §5, van de RvV-wet is de tenuitvoerlegging van de bestreden akte automatisch geschorst, tijdens het onderzoek van een tijdig ingediende annulatieberoep, wat te dezen het geval is.

De gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte alsook de uitleg in het verzoekschrift over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn niet dienstig. Dit alles is inherent aan de vroegere UDN-procedure vervat in artikel 39/82, §4 van de Vreemdelingenwet, die opgeheven is (*cfr.* artikel 5.1, § 1, 3. van de RvV-wet).

2.4. Gezien verzoeker wordt vastgehouden, wat blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde bijlage 13*septies*, is verzoeker conform artikel 2.22, §3, 2° van de RvV-wet vrijgesteld van rolrecht en de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd, werpt verzoeker de schending op van:

"- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet
- Artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van administratieve handelingen
- De algemene beginselen van administratief recht van behoorlijk bestuur: de zorgvuldigheidsplicht
- Art. 8 EVRM "

Hij betoogt als volgt:

“ a. Schending van de materiële motiveringsplicht

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).
Als reden van de beslissing en van de afwezigheid van een termijn om het grondgebied te verlaten wordt aangehaald dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Dat is ook de reden voor de beslissing tot terugleiding naar de grens.
In beide gevallen wordt verwezen naar de vonnissen van de Correctionele Rechtbank van Namen en Charleroi.

Het komt aldus de verwerende partij toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46). pt. 28).

Er wordt in de bestreden beslissing niet uiteengezet op welke manier dit persoonlijk gedrag de openbare orde in concreto zou kunnen bedreigen. De aard van de feiten is niet geanalyseerd. Verzoeker heeft enkel een gsm, eten en een jas gestolen uit pure noodzaak.
Wat betreft de verdovende middelen: verzoeker rookt enkel joints en dealt niet.
Aangaande de belaging stelt hij dat alles berust op een misverstand.
Hij stelt dat hij zich onvoldoende heeft kunnen verweren voor de rechtbank.

Er wordt evenmin aangetoond dat verzoeker zich naar de toekomst toe schuldig zou maken aan nieuwe strafbare feiten. De diefstallen en het vermeende dealen dateren van 2023 en 2024, sindsdien waren er geen nieuwe vergelijkbare feiten.

In de beslissing om het grondgebied te verlaten staat in de motivering ook foutief vermeld dat verzoeker verklaart dat hij de geboortedata van zijn kinderen niet kent en het zijn oom is die voor de kinderen zorgt. Er wordt ook van uitgegaan dat hij in België geen familie- of gezinsleven heeft, wat eveneens niet klopt.
De tweeling is geboren op 05.03.2020 en ze verblijven bij de moeder. Zijn oom ondersteunt ze enkel financieel. Verzoeker stelt dat er onvoldoende naar hem geluisterd werd.
Sinds april 2023 heeft verzoeker een vriendin. Samen met haar zoon van 13 jaar uit een vorige relatie vormen ze een gezin. Haar zoon noemt verzoeker zelfs “papa”.
Het middel is bijgevolg ernstig.

b. Schending van het zorgvuldigheidsplicht

Beslissingen dienen op een zorgvuldige wijze voorbereid te zijn door onder meer een behoorlijke feitengaring en te stoelen op een correcte feitenvinding. Bovendien rust er op de overheid een informatie-, bijstand- of begeleidingsverplichting.
Er wordt foutief vermeld dat verzoeker de geboortedata van zijn kinderen niet kent en geen familie- of gezinsleven in België heeft.

Hij heeft niet de kans gekregen om alles goed uit te leggen, men ging overhaast te werk.

Men is dus niet zorgvuldig te werk gegaan.

Het middel is bijgevolg ernstig.

a. Schending van art. 8 EVRM

Verzoeker vormt sedert 2023 een gezin met zijn vriendin, N. M. en haar 13-jarige zoon uit een vorige relatie. Verzoeker is als een vader voor hem en wordt ‘papa’ genoemd.
Indien hij niet in België kan blijven, wordt zijn recht op een privé- en gezinsleven ernstig geschaad.
Hij verblijft al sinds zijn 15de in Europa en heeft geen familie meer in Algerije. Zijn moeder is overleden en zijn vader kent hij niet. Bijgevolg speelt zijn leven zich sedert 2023 volledig in België af.”

3.2. Verzoeker werpt de schending op van de formele motiveringsplicht zoals opgenomen in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. De bestreden akte is echter duidelijk in rechte en in feite gemotiveerd en verzoeker legt niet uit waarom de motieven hem niet toelaten zich er op te verdedigen. Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt dan ook niet, temeer verzoeker zijn betoog onmiddellijk aanvangt onder het kopje "*schending van de materiële motiveringsplicht*".

3.3. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van de die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijke toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 29 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

3.4. Het bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing om verzoeker geen vrijwillige vertrektermijn te geven, steunen op meerdere gronden die elk op zich deze beslissingen kunnen schragen. Dit betekent dat enkel indien verzoeker gegronde kritiek uit op alle gronden, dit aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van deze beslissingen en dus van de bestreden akte.

3.4.1. Voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten, verwijst dit naar de toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° en 3°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker uit enkel kritiek op de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Hij betwist echter niet de toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet en de feitelijke vaststellingen in dit verband, met name dat hij niet in het bezit is van een geldig paspoort noch van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. Gezien het bevel om het grondgebied te verlaten voldoende geschraagd wordt door voormelde grond die niet betwist wordt door verzoeker, blijft het bevel om het grondgebied te verlaten overeind en gaat de Raad niet in op de kritiek die verzoeker uit op de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet .

3.4.2. De beslissing tot het niet verlenen van een termijn voor vrijwillig vertrek steunt enerzijds op de toepassing van artikel 74/14, §3, 3°, van de Vreemdelingenwet (de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid) en anderzijds op artikel 74/14, §3, 1° (er bestaat een risico op onderduiken). Elk van deze gronden kan zelfstandig de beslissing dragen om aan verzoeker geen vrijwillige vertrektermijn te verlenen. Het betekent dat deze beslissing slechts vernietigd kan worden indien verzoeker gegronde kritiek uit tegen de toepassing van beide gronden. Voor wat betreft het vastgestelde risico op onderduiken, dit steunt op verschillende submotieven bedoeld in artikel 1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet (de betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag ingediend of heeft zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen de door deze wet voorziene termijn gedaan); 2° (de betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt); 3° (de betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en 8° (betrokkene heeft in het Rijk of in andere lidstaten meerdere verzoeken tot internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing). Verzoeker betwist deze gronden niet, noch de concrete vaststellingen in dit verband. De Raad concludeert dan ook dat de beslissing tot het niet verlenen van een vrijwillige vertrektermijn reeds afdoende geschraagd wordt door de toepassing van artikel 74/14, §3, 1° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, §2, 2°, 3° en 8° van de Vreemdelingenwet. De Raad gaat bijgevolg niet in op de kritiek die verzoeker uit op de toepassing van artikel 74/14, §3, 3° van de Vreemdelingenwet. Immers kan zelfs gegronde kritiek hiertegen de beslissing tot het niet verlenen van een vrijwillige vertrektermijn niet onderuit halen.

3.4.3. Voor de volledigheid wijst de Raad erop dat de beslissing tot terugleiding naar de grens die ook deel uitmaakt van de bestreden akte ook verwijst naar het niet aan het wankelen gebrachte risico op onderduiken in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten', zodat ze ook overeind blijft.

3.5. Onder het kopje '*artikel 74/13*" kan in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten' van de bestreden akte gelezen worden: "*De betrokkene werd op 28.08.2026 gesproken door de terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zijn administratieve toestand werd hem toegelicht. Hij werd eerder al eens gesproken op 23.01.2026 en wenste enkele aanpassingen te doen m.b.t. zijn eerder hoorrecht. Zo verklaarde hij niet in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en dat zich zich in Frankrijk bevinden meer bepaald Parijs.*

Verder geeft hij aan kinderen (een tweeling) in Frankrijk te hebben dewelke zijn naam zouden dragen. Hij kon zich echter niet hun geboortedata, adres en sinds wanneer hij er nog contact mee had herinneren. Hij geeft aan dat het zijn oom in Frankrijk is die zorgt voor de kinderen alhoewel de moeder van de kinderen ook in Parijs verblijft. Hij geeft verder nog aan niet te willen terugkeren naar Algerije omdat hij daar niks meer heeft maar dat hij wel wil terugkeren naar Frankrijk nabij zijn kinderen. Er werd hem duidelijk gemaakt dat hij niet beschikt over een geldig verblijf in Frankrijk en dus een terugkeer niet mogelijk is .Het staat betrokkene vrij om zich na zijn terugkeer naar Algerije zicht trachten in regel te stellen om zijn kinderen te vervoegen in Frankrijk. Wanner hij hierin slaagt, zal hij kunnen terugkeren naar Frankrijk.
Het administratief dossier van betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling
in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.
Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13".

3.6. Verzoeker betoogt dat er onvoldoende naar hem geluisterd werd. Er werd volgens hem foutief vermeld dat hij verklaard heeft de geboortedata van zijn kinderen niet te kennen en dat het zijn oom is die voor de kinderen zorgt. Hij geeft thans hun geboortedata en preciseert dat zijn oom hen enkel financieel ondersteunt. Verder stelt hij dat het niet klopt dat hij in België geen familie- of gezinsleven heeft. Hij wijst erop dat hij sinds april 2023 een vriendin heeft. Samen met haar zoon van 13 jaar uit een vorige relatie vormen ze een gezin en haar zoon noemt verzoeker zelfs "*papa*", zo preciseert verzoeker.

3.7. Verzoeker kan echter niet gevolgd worden in zijn betoog. In een verslag van het interview van verzoeker in de strafinstelling te Sint-Gillis op 28 augustus 2026 (stuk 238 in het administratief dossier) kan onder meer gelezen worden:

"Nous expliquons à l'intéressé le but de notre visite et nous lui résumons sa situation administrative. Nous le rencontrons dans le cadre de sa fin de peine afin de lui remettre un nouveau questionnaire droit d'être entendu.
L'intéressé a déjà été rencontré à plusieurs reprises par nos services : en mai 2023, en décembre 2024 et en janvier 2026.

Personalia
L'intéressé déclare s'appeler M. Z. et être né le (…) 2000 à Algeren Algérie. Il n'existe pas de documents d'identité dans le dossier au greffe.
Toutefois, il existe une copie de son passeport (Evibel : 02/12/2023) et une identification positive de la part des autorités algériennes (Evibel : 13/10/2025) avec l'identité suivante : N. D. A., né le (…) 1993 à Bourouba, en Algérie.
L'intéressé déclare qu'il ne s'agit pas de lui, nous insistons, mais il persiste (malgré les documents que nous lui montrons).

Questionnaire
Nous proposons à l'intéressé de remplir un nouveau questionnaire droit d'être entendu dans la langue de son choix. Toutefois, l'intéressé déclare avoir déjà rencontré nos services à plusieurs reprises et il déclare ne pas vouloir compléter un nouveau questionnaire.
Nous reprenons son dernier questionnaire (Evibel : 23/01/2026) et nous relisons toutes les questions et les réponses avec l'intéressé. Il déclare que toutes les informations sont toujours correctes et d'actualité, et répète ne pas vouloir compléter un nouveau questionnaire.
L'intéressé déclare toutefois quelques nouvelles informations/précisions :
(...)
Il déclare avoir deux enfants en France : des jumeaux, âgés de 6ans.
Ils s'appelleraient C. et S.
L'intéressé déclare qu'ils porteraient son nom de famille : Z.
Il déclare ne pas connaitre leur date de naissance ou leur adresse.
Il ne parvient pas non plus à nous expliquer quels contacts il entretient avec ses enfants.
Il déclare que son oncle s'occuperait de ses enfants à Paris.
Il déclare que la maman de ses enfants vivraient également à Paris, mais que ça serait son oncle qui s'occuperait d'eux.
Nous nous étonnons que lors des différentes rencontres avec nos services l'intéressé n'a jamais fait mention de ses enfants. Les propos de l'intéressé nous semblent également fort peu précis ».
(…)
Il déclare vouloir retourner en France après la prison.
Nous expliquons à l'intéressé qu'il n'a pas de titre de séjour en France, toutefois il déclare vouloir

retourner auprès de ses enfants.
Il déclare ne pas vouloir retourner en Algérie car il n'a plus rien là-bas.
L'intéressé a été informé que les informations issues de l'entretien, du droit d'être entendu et du dossier pénitentiaire seront traitées dans le cadre du traitement du dossier, et qu'il peut demander la base juridique à cet effet auprès de l'Office des étrangers ou via son avocat.
Après lui avoir fait le résumé de tout ce que nous lui avons déjà expliqué concernant sa situation administrative, l'intéressé déclare ne pas avoir de questions et nous prenons congé."

Hieruit blijkt dus dat wat in de bestreden akte aangehaald wordt onder het kopje "*Artikel 74/13*" wel degelijk steun vindt in het betrokken gehoorverslag. Dit verslag kan bezwaarlijk onderuit gehaald worden door verzoekers simpel betoog dat "*men overhaast te werk [ging*]" en dat er foutieve zaken vermeld werden die hij thans rechtzet. Verzoeker heeft tijdens zijn veelvuldig gehoor (zie *infra*) door de Dienst Vreemdelingenzaken nooit eerder gerept over kinderen van hem die in Frankrijk zouden vertoeven, wel maakte hij gewag van een neef en later een oom in Frankrijk. Alleszins, verzoeker brengt geen enkel begin van bewijs aan ter ondersteuning van zijn betoog dat zijn kinderen in Frankrijk verblijven. Dat hij alhier een vriendin heeft, heeft hij eerder wel verklaard aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Aan de hand van de gehoorverslagen, nota's over gehoor en een Dublinoverdachtsbesluit waarin wordt weergegeven wat hij telkens meegedeeld heeft doorheen verschillende gehoren in de periode 2023-2026 (stukken 223, 216, 211, 201, 105 en 102), heeft hij achtereenvolgens verklaard dat zijn vriendin I., H. en N. heet. Verzoeker heeft nooit een begin van bewijs geleverd dat hij samen met een vriendin en haar zoon uit een vorige relatie -waarover hij ook nooit eerder gerept heeft- een gezin vormt of dat hij kinderen heeft in Frankrijk, laat staan enige rol speelt in hun leven. Ook thans wordt dergelijk bewijs niet geleverd. Een beschermenswaardig gezinsleven in België of Frankrijk wordt derhalve niet aangetoond.

3.8. Verzoeker wijst erop dat hij sinds zijn vijftiende levensjaar in Europa woont en geen familie meer heeft in Algerije. Zijn moeder is overleden en zijn vader kent hij niet. Hij voegt er dan aan toe: *"Bijgevolg speelt zijn leven zich sedert 2023 volledig in België af."*

3.9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker sedert 2021 op illegale wijze in het Rijk verblijft en ontelbare malen in contact is gekomen met de bestuurlijke en gerechtelijke overheden, waarbij hij drie definitieve gevangenisstraffen opliep. Zijn laatste veroordeling dateert van 19 juni 2026.

Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze hij een beschermenswaardig privéleven in België heeft opgebouwd. Alleszins, in geval van illegaal verblijf zal enkel in uitzonderlijke omstandigheden een schending van artikel 8 van het EVRM worden vastgesteld (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 107; zie ook EHRM 17 april 2014, Paposhvili/België, § 142). Verzoeker toont niet aan dat zijn situatie dergelijke uitzonderlijke omstandigheden vertoont.

Verzoeker is voorts een gezonde volwassen man van thans 32 jaar volgens de geboortedatum die hij weergeeft in zijn verzoekschrift. Voor zover hij al gevolgd kan worden in zijn betoog dat hij niemand kent in Algerije, kan verzoeker geacht worden zelfstandig te leven in Algerije.

3.10. De Raad concludeert dan ook dat verzoeker geen beschermenswaardig gezins-of privéleven aantoont in de zin van artikel 8 van het EVRM. Een schending van artikel 8 van het EVRM blijkt dan ook niet, noch kan verweerder in dit verband ervan beticht worden foutief en onzorgvuldig gehandeld te hebben.

Het enig middel is derhalve ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vierentwintig september tweeduizendzesentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter,
S. HERBOTS,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,

S. HERBOTS M. EKKA